

Parlant amb franquesa

No puc negar-ho: em vaig equivocar de mig a mig. Una setmana abans del dia 15 del mes actual, vaig escriure un article comprometedor que aparegué a l'*Avui* del diumenge dia 20. Ara, agafant-me on pugui, podria dir que una equivocació la pot tenir tothom i que és una cosa molt humana espifiar-la de tant en tant.

En l'article que esmento jo opinava, amb una insensatesa indigna d'imitació, que la guerra al golf Pèrsic no arribaria a esclatar mai, per molts ultimàtums que s'haguessin adreçat els uns als altres. Tres dies després de les meves elucubracions sobre les estratègies bèl·liques i econòmiques

es van desfermar les primeres grans operacions de bombardeig. Jo havia opinat el dia abans (¡el que pot la inconsciència!) que tot es devia a un muntatge per al públic. A més, el filòsof francès Brouillard acabava d'expressar un criteri que s'assemblava al meu ("No hi haurà guerra al Golf", diugué), i un altre personatge de molta anomenada, el líder palestí Arafat, també creia en la pau. Aquest home que no se sap mai si és que fracassa en

voler deixar la barba o bé és que s'afaita malament, després d'una conversa amb Saddam Hussein va assegurar que el conflicte es resol-dria pacíficament. Arafat és desconcertant per als espectadors: diuen que és perillós, però no ho sembla. Una vegada vaig dir que porta un drap de cuina lligat al cap, i això li dóna un aire d'inferioritat en comparació amb els majestuosos àrabs de *Les mil i una nits*, sobretot els que sortien a les versions que ens foren servides en els bons temps de la indústria cinematogràfica de Hollywood.

No puc oblidar, amb una

simpatia solidària, el míni percentatge de ciutadans del món (un 17% als EUA) que també estaven convençuts que es mantindria la pau a l'Orient Mitjà. Ara veiem, tots plegats, que el nou ordre mundial que semblava haver-se iniciat amb la distensió Est-Oest continua amb el desordre de costum. S'hi podria afegir que gairebé amb desori, a causa de les operacions borsàries i de les emocionants fluctuacions dels preus del petroli. Crec que tins el dret de dir que ja podríem estar ben contents si tan sols m'hagués equivocat jo.

Pere Calders